

Satans Eden nr. 271

Liv projisert

12. juli 2026

Pastor Brian Kocourek

Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.

La oss bøye hodet i bønn. *Nådige Far, vi kommer til Deg, Herre, med et åpent hjerte og med et ønske i hjertet om å komme nærmere Deg og tilpasse oss bildet av Din Sønn. Og så, Far, ber vi bare om at dette budskapet i dag ikke skal gå uhørt, ikke gå uten effekt i livet vårt. Så vi ber bare om at du velsigner det i Jesu navn, vi ber. Amen. Du kan sette deg.*

Jeg vil fortsette i **Satans Eden. Dette er nummer 271 The Life Projected.** Og vi begynner med,

1. Mosebok 1:11 *Og Gud sa: La jorden bringe frem gress og urter... og frø, og frukttreet som bærer frukt etter sitt slag, hvis frø er i seg selv, på jorden: og slik var det.*

Så nå vil jeg bare kommentere det. Vi må forstå at når du ser på en person, og du ser visse egenskaper eller egenskaper, vet du hvilken type de er ute etter. Så vi bør ikke tilpasses verdens ting, men vi bør tilpasses Guds ting. Det er bare en advarsel fra Guds ord.

Og jorden frembrakte gress og urter, og ga frø etter hans slag, og trærne bar frukt, hvis frø var i seg selv, etter hans slag:

Og Gud så at det var godt. Og kvelden og morgenen var den tredje dagen.

Hebreerne 1:1 *Gud, som i ulike tider og på ulike måter talte for fedrene ved profetene,*

2 *Har i disse siste dager talt til oss av sin Sønn, som han har utnevnt til arving av alt, (Og for å bli utnevnt til arving, skal han bli familie, ok? Og han har sin familie som arving) ved hvem han også skapte verdenene;*

3 *Som, med glansen av sin herlighet og det tydelige bildet av sin person, og som opprettholder alt ved sitt maktord, da han selv hadde rensset våre synder, satte seg på Majestets høyre hånd høyt oppe;*

4 Å være gjort så mye bedre enn englene, slik han ved arv har fått et mer utmerket navn enn dem. 5 For til hvilken av englene sa han til enhver tid: Du er min Sønn, i dag har jeg født deg? Og igjen, jeg skal være en far for ham, og han skal være en sønn for meg?

Apostlenes gjerninger 17:28 *For i ham lever vi, beveger oss og har vårt vesen; For vi er hans avkom.*

Nå, i morges igjen, som jeg sa, fortsetter vi i **Satans Eden**. Dette blir nr. **271**.

Jeg vil gjerne snakke om vårt behov i dag for å komme mer og mer i harmoni med vårt forutbestemte bilde som Gud hadde i sitt sinn og har projisert for å manifestere seg i denne timen.

Ja, for å bli projisert frem i manifestasjon. Vi vil ta for oss projeksjonen av det bildet i en annen preken. Men akkurat som Skriften sier, projeksjonen av Gud inn i det legemet til Hans Sønn, Jesus, hvor denne Sønnens legeme ble det helt uttrykte bildet av Gud for mennesket.

Så, med andre ord, en projeksjon var projeksjonen av naturen, livet, naturen. Du er to tredjedeler ånd, din sjel og din ånd. Kroppen din er bare en kappe, et kar som Gud bruker. Men livet ditt bør uttrykke naturen som er i deg. Og hvis du er kristen, vil det uttrykke Kristus.

Legg nå merke til **Hebreerne 1:3**, *som er glansen i sin herlighet*, (Husk, ordet herlighet er Doxa, og det betyr Guds meninger, verdier og dommer. Så hvem var det uttrykkelige bildet av Hans meninger, Hans verdier og Hans dommer? Det står at Han er) *det uttrykkelige bildet av Hans* (Guds) *person...*

Nå, først og fremst, la oss se på ordet «**Express Image**». Det står, *Han er det uttrykkelige bildet av sin person ...*

Nå betyr dette ordet "**express**" : 1. Å sette i gang. 2. Å manifestere; eller vise seg frem. 3. Å gjøre kjent 4. For å formidle en representasjon av. 5. For å representere 6. Å klemme eller presse ut. 7. Å sende med spesiell budbringer. Med andre ord, et utvalgt fartøy å projisere.

8. Genetikk A. Å få (seg selv) til å frembringe en effekt. Brukt av et gen: *Genet uttrykte seg selv.* **B. For å manifestere effektene av (et gen): de som arver genet uttrykker det.** **C. Å manifestere (en genetisk egenskap):**

Og det er interessant at i vår ordbok handler over halvparten av definisjonene av ordet «**uttrykk**» om genetikk som uttrykker en arvelig egenskap eller natur. For når barnet blir født, er ikke kroppen i seg selv nødvendigvis en full refleksjon av foreldrene. Den kan ha ørene til

den ene, nesen til den andre, men ut fra handlingene hans kan du se hvilket barn eller hvilken person barnet ligner på, fordi han reflekterer sin natur.

Nå, i **Hebreerne 1:3**, får vi høre om Jesus med henvisning til Gud, Hans Far, at *Han er det uttrykkelige bildet av sin person...* Jesus er det uttrykkelige bildet av Gud, Hans Fars person...

Et bilde er ikke det samme som... Hvis du får tatt et bilde, et bilde tatt, det bildet er ikke personen, men det er et bilde av personen. Det er et bilde av personen. Det er et uttrykk for den personen. Men det kan være på Mylar, det kan være på papir, det kan være på hvilket som helst blekk som er skåret i glasset eller hva det måtte være, men det er et bilde, ok? Så, aldri forveksle personen bildet er av, ok?

Og som jeg har nevnt før, er dette ordet «*person*» det greske ordet *Hupostasis*, og her handler det om Guds person, at Jesus uttrykte sitt bilde, og det snakker om Gud selv, sin Far.

Likevel, i **Hebreerne 11:1** (Paulus bruker det samme greske ordet «*Hupostasis*» når han sa,) «*Nå er troen «substansen» (Hupostasis, «personen») av det man håper på, beviset på ting man ikke ser.»*

Så når du sier, jeg har tro, slik folk hadde i Det gamle testamentet, hva er egentlig din tro på? Har jeg tro på at lysene vil fungere? Vel, hvis jeg vet hvem som gjorde dem, og jeg kjenner deres forståelse av å sette sammen lys, så ja, de vil fungere. Vet jeg at airconditionen vil fungere? Vel, jeg har ikke tro på klimaanlegget. Jeg har tro på personen som designet det, bygde det, og så videre. Ok, så vår tro er på en person. Med andre ord, det er tillit. Greit,

Så tro er "*personen*"... Ikke en person, ikke et stoff, men *Personen*... Så tro er personen til det man håper på, personen, beviset på ting man ikke ser.

Da, hvis du ikke har den personen, hvordan kan du da ha tro? For tro er «*Personen*."Troen er "*Stoffet*"... Det håper vi på. Og vi lever etter Jesu Kristi tro, ved Hans tro på hva? I Gud selv.

Jesus visste at han var en sønn. Og han visste at Gud ville vekke ham fra de døde fordi Gud sa det. Han hadde full og fullstendig tillit til Gud.

Nå i **2. Johannes 9** leser vi: «*Hvis dere ikke har Kristi lære, har dere ikke Gud...*

Og derfor er Gud, som er Den Hellige Ånd, det vi håper på. *Han er substansen* i det vi håper på.

Han er beviset på det vi ikke ser, smaker, føler, lukter eller hører. Fordi Han er den usynlige, udødelige kongen.

Og slik ser vi at Jesus ble projisert fra Guds sinn inn i fysisk substans som en person, for å reflektere selve naturen, den faktiske troen, fordi Gud talte verdenene til eksistens ved sitt

eget ord.

Så han reflekterte selve troen på Gud og Guds natur til en tapt og døende verden. For Gud, ved tro, talte verdener til eksistens: Troen på sin egen substans, sin egen person.

Fra sin preken **Identifikasjon 63-0123 s.21** sa bror Branham: *«Men da han så at Hans skaperverk hadde falt, formet nå Hans egen kjærlige karakter seg til Kristi person.*

Guds egen kjærlighetskarakter projiserte seg selv i mennesket, Kristus. Som Paulus, som snakker her, *«Han tenker det ikke ran, men **gjør seg selv likestilt, likt Gud**,»* snarere.

Se, hans egen karakter formet den typen person. Å, ingen kunne gjøre det bortsett fra Gud."

Bror Branham sa om ham fra **Sirs We Would See Jesus 57-1211 : Jesus ble født for ett formål, nemlig at Gud skulle manifestere seg gjennom den kroppen. Gud var i Kristus og forsonet verden med seg selv.**

Nå, se, jeg har alltid sagt at hvis jeg tar på en hanske, former den seg mot hendene mine, ok? Hvis jeg ikke har noen fingre, vil den hansken bare visne i fingrene, ok? Med andre ord, du vil si at det er noe galt med hånden hans. Men hvis alle fingrene mine omfavner hansken fullt ut, som den skal, da kan du se formen på hånden min, ok?

*Han var en kropp som ble gjort fysisk, som menn og kvinner kunne **se hva Han tenkte**, og Hans uttrykk til folket i Hans takknemlighet.*

Gud som er takknemlig? Tenk det. Gud er takknemlig. Takknemlig for hvem? Takknemlig for sine barn

*Og sin holdning til hele menneskeheten uttrykte han gjennom Kristus. **Kristus virket å være en dobbel personlighet**. Han snakket noen ganger, og de klødde seg i hodet; og de forsto ham ikke. Han sa én ting én gang, så ut som det, og noe annet en annen gang.*

Det det var, var Jesus som snakket, og så Kristus som snakket. Jesus var mannen. Kristus var Gud som var i Ham. "Ikke jeg som gjør alt: (Vel, hvis det ikke var han som gjorde det, hvem var det da? Det var Gud. Ser du,) **Min far som bor i Meg, Han gjør arbeidet."** Ser du? Gud vil ikke dele sin herlighet med noen.

Du skjønner, det er akkurat det apostelen Johannes sa i

1 Johannes 1:1 *Det som var fra begynnelsen, som vi har hørt,*

Vel, hva hører du? Lyder. Vel, forstår du lyder? Du kan forstå visse typer lyder, men for det meste hører du ord. Og ord er et uttrykk for hva en person tenker.

For å kunne si et ord, må du tenke det. Deretter må du formulere hvilke ord i vokabularet mitt som vil reflektere fra hjertet mitt det jeg tenker. Så setter du sammen de ordene. Som bror Branham sa, da han var ung, visste han ikke hvordan han skulle snakke med Gud. Så han satte bare alfabetet opp der og lot Gud finne det ut for ham, ok? For Gud visste det, Gud kjenner hjertets hemmeligheter og tanker. Ok?

*Det som var fra begynnelsen, som vi har hørt (Ord), som vi har sett med våre øyne, som vi har sett på, og våre hender har håndtert, av **livets Ord**...*

Legg merke til at vi har sett det med egne øyne. Hvem? Jesus. Hva var han? Ordets uttrykk. Ordet uttrykt. Ok.

2 For livet ble manifestert (hvis liv? Guds liv), *og vi har sett det, og vitner, og viser dere det evige liv, som var hos Faderen, og som ble åpenbart for oss;*

Så hver og en av oss (som hevder å ha evig liv) bør være et uttrykk for vår Far, ja.

3 Det vi har sett og hørt, forkynner vi for dere, så dere også kan ha fellesskap med oss: og sannelig er vårt fellesskap med Faderen og med hans Sønn Jesus Kristus.

Så vi så den bokstavelige Livets Kilde leve seg ut blant mennesker i kroppen til Hans Sønn. Gud som uttrykker seg i sin sønn. Jesus sa: «**Når du ser meg, ser du også Faderen.**» Hvorfor? Han sa: «**Når du ser meg, ser du Faderen.**» Hvorfor? Fordi du så naturen uttrykt i et kar.

Når en mann pynter seg, er det når folk faller for mannen på grunn av utseendet hans. Å, han kan være veldig kjekk. Han kan bli veldig populær. Kanskje. Bruk riktig type klær og alt annet. Og som regel er det de som faller for en svindler fordi de bare ser utenfra. Og Gud sa: Ikke døm etter utseende. Døm rettferdig dom. Er det ifølge Ordet? Ok.

Så sa han: «**Når du ser meg, ser du Faderen.**» Fordi du så Guds natur, som levde sitt liv for Ham. Husk, Han sa: «**Jeg gjør ingenting annet enn det Faderen viser meg først.**»

Fordi Han var så ett med (Faderen) Gud, at i alt Han gjorde, var det det Faderen viste Ham å gjøre. "**Faderen virker, og Sønnen arbeider hittil.**"

Bror Branham sa i sin preken: **Kristus er identifisert på samme måte 64-0415 P:26, Han var Guds åpenbaring.**

Husk nå: Gud er Ånd. Så hvordan kan Gud manifestere seg? Han måtte ta noe fysisk for å manifestere seg gjennom.

Han var **Guds manifestasjon**. Han var **Gud i Kristus**, som forsonet verden med seg selv. **Han uttrykte det Faderen var i seg selv**. Han sa: «**Jeg gjør alltid det som gleder Faderen**. **Og jeg og Faderen er ett. Faderen bor i meg**».

Når du ser Meg, har du sett Faderen." Med andre ord, **Han uttrykte Gud, Ånden, så mye i Ham at Han og Faderen, det var ikke et ran for Ham å være den samme personen**.

Nå tenker du kanskje: Hvordan kan to vesener være ett vesen? Hvordan kunne en annen person bli den andre personen? Hvordan kunne det være?

(Vel, bror Branham lærte oss alltid,) "**Hvis du har Dillingers ånd i deg, vil du rane banker**. (Så det er uttrykket for Dillingers ånd i deg.) **Hvis du har Beethovens ånd i deg, vil du skape musikk**».

Så, hvis du har Guds Ånd i deg, «**vil du gjøre Guds gjerningen**».

Fordi vi har tre deler av vårt vesen, og to deler av oss er ånd, mens det ytre kjøttet bare er en maske eller bare et kar for vår ånd og sjel å bo i, eller leve selv, reflektere vår natur ut fra.

Nå sier du, hvorfor er det så viktig at vi ser forbi beholderen? Hvor mange har sett robotikken de utvikler, AI Robotics? De er så menneskelignende at de nesten er humanoide. Ok. De har jobbet med ulike former, forskjellige varianter. Noen av dem kan danse bedre enn jeg noen gang kunne prøvd å gjøre. Noen av dem kan bruke ansiktsuttrykkene sine. Og du kunne se på dem, og hvis du ikke visste at de var en robot, ville du sagt: Wow, den personen er virkelig, virkelig uttrykksfull. Ok, så Gud, som ønsket å bruke et kar, helte Han seg inn i Kristus. Vet du hva det betyr å helle? Hvor mange har noen gang puttet vann i en ballong? Laget vannballonger? Ok.

Hvor mange har egentlig puttet vann i en hanske? Greit, som en latekshanske, den viser deg alle fingrene, alt, jeg mener, den viser deg hver eneste detalj. Det kan være ballongen, det kan være formen til en hund eller en katt eller noe lignende. Og når du heller i det, fyller det ut alt. Og nå er han en refleksjon av hva det karet er.

Så Gud helte seg inn i Kristus, og Kristus helte seg inn i kirken. Du skal være en refleksjon av hva Han er. Han vil reflektere sin natur ut av deg.

Derfor, hvis vi blir født på ny, og Guds eget liv vokser opp i oss, hvorfor skulle da ikke den ånden handle sin egen natur i vårt kjøtt?

Burde ikke selve naturen til Livet som tar over ditt fartøy, projisere den naturen gjennom ditt fartøy?

Fra hans preken **Identifikasjon 63-0123 P:65** sa bror Branham: *Nå legger vi merke til at... Hvis du var på den dagen, hvilken gruppe ville du blitt identifisert med?*

Med profeten med det rettferdiggjorte Ordet, selv om de var i mindretall? Eller ville du vært med folkets mening? "Vel, jeg sier deg; Jeg tror den mannen er gal."

Og den eneste måten du noen gang vil vite at han ikke er gal, er om den samme guden åpenbarer for deg det samme Han åpenbarte for Moses.

Og den eneste måten vi noen gang vil kunne være Guds bilder og Guds sønner på, er at Gud åpenbarer seg for oss og uttrykker seg gjennom sitt Ord for oss, og for oss for verden. Det er den eneste kanalen, for Kristus var bildet her på jorden hvor du kunne se Gud i et menneske, Guds uttrykte bilde, fordi Gud var så mye i ham at de var ett.

Med andre ord, jeg fyller den ballongen til det renner over. Så det jeg legger i ballongen, eller putter hånden i hansken, er et bedre eksempel. Eller sette en maske over min... Bare en lateks over ansiktet så du fortsatt kunne se nesen, ørene osv. Og jeg plasserte alt i den så mye at den faktisk reflekterte det som var inni. Ok.

Det er den eneste kanalen, for Kristus var bildet her på jorden hvor du kunne se Gud i et menneske, Guds uttrykte bilde, fordi Gud var så mye i ham at de var ett. Og nå, da Kristus dro, helliget Han kirken slik at kirken kunne ta Hans plass og uttrykke Guds ord. (Ta plassen til Jesus Kristus? Ja, vi er messiahetter, Guds sønner, skapt i førstefødtes bilde.) Ser du? **Det er den eneste måten det kan gjøres på. Å, herregud.**

Ville du vært med de populære folkene som hadde den populære oppfatningen? (Vel, alle andre gjør dette, så jeg kan like gjerne gjøre det. Og) "Så lenge jeg tilhører kirken, og kanskje fordi jeg danset i Ånden, er jeg ok."

Kanskje, "Fordi jeg har snakket med tunger, har jeg det bra." Eller kanskje, «Vi har en god pastor, og jeg har det bra.» Nå, de tingene er lojale. Jeg har ingenting å si imot det. Det stemmer.

Men denne frelsesplanen er en individuell affære for deg. Å tale i tunger er en gave fra Gud. Å danse i Ånden er Guds nærvær og herlighet.

Men at du lar din karakter formes i Guds bilde, at Han projiserer Seg selv, og at du er Hans avgud som går på jorden, det uttrykte bildet av Ham...

Og vet du hva? Det er lett å sitte i kirken. Det er lett å være hyggelig mot folk og bare gjøre de fysiske tingene du kan. Men det vanskeligste er å reflektere Kristus. Speil Ordet i hver

eneste del av det.

Ville du vært villig til å gjøre det i Noahs dager? Eller ville du vært kritisk, og kritisert både profeten og hans Gud-sendte budskap?

Vel, det kommer ikke til å regne. Jeg vet ikke hvorfor alle de dyrene gikk inn i Noahs ark. Først og fremst, bare se på den overnaturlige hendelsen som finner sted. To av hvert dyr kom inn. Ok, det er ikke programmering.

Nå, tenk på det.

Hvilken side tror du, i din nåværende eiendom nå, ville du tatt? Nå, vær ærlig, jeg... (Unnskyld meg.) Det er ikke nødvendig for meg å prøve å si det. Du må tenke det selv.

Så vi ser at Gud ønsker å projisere **sitt eget liv, sin egen natur** inn i og gjennom ditt kar, slik Han gjorde gjennom sin egen Sønn, Jesus. Faktisk sa bror Branham at Gud hadde en tredelt plan,

Først til å projisere seg selv gjennom sin sønn. Det er vårt forbilde. For **det andre** kaller Han sine andre barn sin kirke. Og **for det tredje**, til fellesskap med oss slik Han gjorde med Adam i Edens hage før syndefallet.

Hvorfor tilbringer vi tusen år i tusenårsriket? Det er bryllupsreisen vår. Det er bryllupsreisen vår. Tre og et halvt år. Han tar oss ut. Vi går på bryllupsmiddag. Bryllupet er her. Vi blir nå gift med Ordet. Verden er fullstendig ødelagt. Det er ikke en sjel igjen. De eneste som vil være der i tusenårsriket er Guds frø. Det vil ikke være en haug med reprobates før helt på slutten, når de blir reist opp i den andre oppstandelsen. Så Gud vil ta sin tid med deg, med meg.

Kristus er mysteriet 63-0728 s.85 *Nå, det er da Han kan uttrykke forrangene. Ser du? Han har mannen eller personen slik at han ikke kjenner annet enn Kristus. Skjønner du hva jeg mener?*

*Greit. Det er **det andre**. **Først**, å uttrykke seg fullstendig: Gud i Kristus. **For det andre**, å ha forrang ved dette i Hans kirke (som er Hans legeme, brud) for å...*

Han kunne ha forrang til å uttrykke seg gjennom dem. Greit.

*Og **for det tredje**, å gjenopprette riket til sin rette posisjon som falt ved synd ved den første Adam, tilbake til der Han gikk i kveldens kjølige tid med sitt folk, snakket med dem, hadde fellesskap med dem.*

Hvorfor falt de? Husk, Gud hadde fellesskap med Adam i hagen. Men husk da Adam ble skapt, sa Gud: Nå, ikke rør det kunnskapstreet. Men han fortalte ikke det til Eve da hun ble skapt senere. Og hun hørte ikke på ektemannen sin, som fortalte henne hva Gud hadde sagt.

Vel, jeg vet ikke. Du er bare en mann. Jeg trenger ikke å tro deg. Du er bare mannen min. Jeg bryr meg ikke om hva du sier. Det betyr noe å lytte til mannen din.

Fordi hun ikke lyttet til ektemannen sin og lyttet til en annen mann, et dyr som var mye penere, mye større, mye sterkere. Hva gjorde hun? Hun fordømte Guds rase, og lot hybridisering ta over menneskeheten.

*Og **for det tredje, å gjenopprette riket til sin rette posisjon som falt ved synd ved den første Adam, tilbake til der Han gikk i kveldens kjølige tid med sitt folk, snakket med dem, hadde fellesskap med dem.*** (Det var det Han gjorde i hagen.)

Og nå hadde synd og død skilt dem fra Hans nærvær og hele Hans uttrykk.

Kristus er mysteriet 63-0728 s.179 Først for å uttrykke seg i Kristus, og så uttrykte Han seg gjennom kirken, og det samme, Kristus var Ordet.

Og kirken blir Ordet når den lar Ordet gå gjennom dem.

Men når de aksepterer den hybride valøren, hvordan kan Ordet gå gjennom den? Det er jordnært; Deretter forårsaker det en kortslutning og en sikring sprenger. Ser du?

*Men når strømmen flyter fritt, **uttrykker Guds Ord seg. "De gjerningene jeg gjør, skal du også gjøre."***

*Og i de siste dager skal det skje: «**Se, jeg sender Elia, profeten, til dere, og han skal vende barnas hjerter** (det er forståelsen) **tilbake til fedrenes tro.**» (Fedrenes åpenbaringer). **Malaki 4:5-6***

180 *Og der inne, (Broder Branham fortsetter) ville det komme en tid da Han kunne uttrykke seg i sin guddommelige fullhet (guddommelighet) **gjennom sin kirke**, ha forrang i denne kirken. Å, herregud. Hva?*

Den salvede mannen, nå det salvede folket (å, min), **for å bringe tilbake den salvede bruden og brudgommen.** Salvet av hvorfor? Å akseptere det Eva avslo (og Adam), **komme tilbake med salvingen av Ordet**, fordi Han sa: «**Mitt Ord er Ånd.**» Ser du? Salvet med Ordet. Det Eva takket nei til, kommer han tilbake, og vi aksepterer.

Jeg synes det er fantastisk at Han kom ned for å la oss akseptere det Eva ikke aksepterte.

SHALOM 64-011 7 "Ingen har sett Gud på noe tidspunkt, men den enbårne av Faderen har erklært Ham." Ser du? Med andre ord, Gud ble identifisert.

Guds person ble identifisert i kroppen, Herren Jesus Kristus, så han var Guds uttrykkte bilde. Eller, Gud som uttrykker seg gjennom et bilde, se, gjennom et bilde, mennesket. Gud uttrykte seg for oss, og Han var Gud. Ikke tredjeperson eller andreperson; Han var Personen, Gud. Han var Gud selv, identifiserte seg selv, slik at vi kunne føle Ham.

Som jeg var med Moses 51-0503E P:15 (bror Branham sa), *da Jesus fra Nasaret... Jeg tror at Faderen var i Ham,*

at alle de store tingene som var Faderens, ble gitt til Hans Sønn, alle de store velsignelser og gaver. For Han var bare et uttrykkte bilde av Faderen.

(Så, fortsetter bror Branham.) **Og i Ham bodde all Guds rikdom som bodde i Ham her, og så opp. Og jeg... Han sa: «Jeg og min far er ett. Min far bor i meg.»** Akkurat som Jehova...

Nå vil jeg stoppe her et øyeblikk og si, hvordan var Gud og Jesus One? Fordi han sa at vi skal bli ett på samme måte som Han og Gud var ett.

Husk, alt Faren var, er i meg, ok? Nå vet jeg at jeg har hatt mye med dette å gjøre. De sier: Vel, se, Bibelen sier at Jesus er Gud. Så derfor er Jesus Gud. Men bror Branham, eller Bibelen, sier i de neste versene at det er **fordi Gud var i ham**. Greit?

Nå, hvis du har en hanske, bare en hanske, og du ikke har hånden i den, vet du egentlig ikke hvor stor hånden er. Du kan putte en liten barnehånd i en hanske, og den kan kanskje bevege fingrene. Men, du vet, det er noe rart med det, for de fungerer liksom ikke riktig. Og du kan sette en hånd som er overgrodd og ikke får plass i hansken fordi den rett og slett er for stor for hansken.

Men hvis du tar på deg hansken som passer, som de sa i den prøven for mange år siden, så passer hansken, og da må du slutte. Greit, saken er den. Hvis bildet av Kristus passer, er du kristen. Hvis det ikke passer, er du ikke kristen. Du er en bedrager.

(Så, fortsetter bror Branham.) **Og i Ham bodde all Guds rikdom som bodde i Ham her, og så opp. Og jeg... Han sa: «Jeg og min far er ett. Min far bor i meg.»**

Johannes 17:20-22 *Jeg ber heller ikke for disse alene, men også for dem som skal tro på meg gjennom sitt ord; 21 For at de alle skal være ett; At de alle må være ett; slik du, Far, er i meg, og jeg i deg, for at de også skal være ett i oss:* (Ser du? Du er én på samme måte som Jesus var, bare at Han passet til alt. Vi får plass til det meste.)

Far, er i meg, og jeg i deg, for at de også skal være ett i oss: for at verden skal tro at du har sendt meg. 22 Og æren (Doxaen, meningene, verdiene og dommene) *som du ga meg, har jeg gitt dem; så de kan være ett, like* (på samme måte i samme mål) *som vi er ett:* (eller på

samme måte.)

23 "Jeg" (det åpenbarte Ord, altså Jesus) *i dem* (Er Han?), *og du* (Ordet) *i meg, for at de skal bli fullkomne* (modne, fullførte) *i ett; og for at verden skal vite at du har sendt meg, og elsket dem, slik du har elsket meg.*

(Så, bror Branham fortsetter,) *Akkurat det Jehova var, var Jesus. Han var det uttrykte bildet av Ham. Han var Gud, formet her ute, og alle Guds krefter formet til, og lagt i en menneskekropp.*

Han sa: «Det er ikke jeg som gjør det hele; det er Min Far som bor i Meg; Han gjør alt.»

(Nå, bror Branham fortalte oss at) *Hvert frø må komme frem eller uttrykke naturen etter sin art.* (Det er **1. Mosebok 1:11.**)

Og vi vet at han snakker om Guds Sønn som kommer frem eller blir projisert som selve bildet av sin Far.

Men vi får høre at Guds ord fortsetter og fortsetter, som om han forteller oss at Gud også har andre frø som må komme frem og projiseres inn i det samme bildet som reflekterer den samme naturen. Eller så er det ikke et avkom av Gud.

Identifikasjon 63-0123 S:23 *Derfor, Hans kjærlige karakter av kjærlighet, å, for oss gjør det klart **Johannes 3:16,***

"For Gud elsket verden slik at Han ga sin enbårne Sønn, at den som tror på ham ikke skal gå til grunne, men skal ha evig liv."

Gud, som projiserer Seg selv, og blir menneske slik at Han kan ha på seg formen av sin skapelse. Med andre ord, Han forandret sitt telt. Han spredte det blant mennesker.

Og den lille Jehova, gråtende i en krybbe, kan du forestille deg det? Det burde skremme de troendes hjerter. Og det var gjort...

Kan du forestille deg Jehova, som en baby i en krybbe, i en stall med møkk?

Kan du forestille deg det? Kan du se for deg lille Jehova leke som gutt? Det er et eksempel. Kan du forestille deg Ham som tenåring? Kan du tenke deg, i snekkerverkstedet?

Og kan du forestille deg Ham, i slik fullstendig lydighet mot Gud, dø på et kors for å frelse sin falne skapning?

Det er den typen kjærlighet Gud hadde. Og Han måtte bli det for å dø, for å bære dødens stikk.

Kristus er mysteriet 63-0728 45-1 Gud er ikke kjent gjennom utdanning; Han vet ikke hvordan han skal forklare det. **Gud kjennes ved enkelhet og ved åpenbaring av Jesus Kristus hos den mest analfabete person.** (Husk, Peter kunne verken lese eller skrive.)

Ser du? **Ikke din teologi; det er en åpenbaring av Jesus Kristus.** "På denne steinen skal jeg bygge min kirke." Ingen andre steiner er akseptert; Ingen andre ting er akseptert; ingen annen romersk stein; ingen annen protestantisk stein; ingen andre skoler; ingen andre ingenting; men på nettopp **åpenbaringen av Jesus Kristus i en ny fødsel.**

Han, født der inne (Han personen), Han, født der inne, og **injiserer sitt eget liv, og ditt liv er borte, og Kristi liv projiserer seg gjennom deg** med den forrang til folket at **de ser selve livet, og virker,**

og tegn og underverk som Han gjorde, gjør det samme gjennom deg. Utenom det, er resten ikke engang kalt til i det tatt. (Wow. Det er en ganske sterk påstand.)

I **Who is this Melchisedec s. 40**, bror Branham snakket om å projisere Guds liv inn i Hans Sønn og kalte det **en-morphe**. Og **nå betyr det greske ordet «En morphe» at han har endret masken sin.**

Og det var det Gud gjorde. Det er den samme guden hele tiden. Gud i form av Faderen, Ånden, Ildsøylen, den samme Gud ble kjødelig og bodde blant oss: **«En morphe», brakt ut slik at Han kunne bli sett.** (Husk, Gud er Ånd. Du kan ikke se Ham.)

Vines **Greek Dictionary** forteller oss at betydningen av "**en-morphe**" er formen hvormed en person eller ting "**slår synet**"; Ytre utseende.

Nå liker jeg det fordi Troen er **Personen**, og Jesus var det eksakte uttrykket for **Personen**. Og en-morphe er formen som **Personen** angriper visjonen med...La meg bare si dette. Hvis du har en stor projektor her oppe. Vel, egentlig er det som projiseres her det som projiseres på denne skjermen. Ok, så det er å slå visjonen. Ok, så du kan se det.

Hva betyr det? For å slå visjonen? Det betyr, som vi ser på denne veggen før seremonien, at vi bare har en blank vegg her.

Men når jeg slår på denne projektoren, pleide vi å ha en projektor, og du hadde bare en blank vegg. Nå kommer du inn, og du har ingenting annet enn en blank skjerm. Men når jeg slår på projektoren, reflekteres det som er inni projektoren på skjermen.

Lyset treffer veggen, og synet, som er i Lyset, treffer veggen og projiserer til deg bildet som er i Lyset. Og *hvis du går i lyset slik han er i lyset, da har du fellesskap*. Og fellesskap er to kamerater i samme skip, du og Kristus, og du og Gud går hånd i hånd slik Enok gjorde. Nå, takk Gud for at Han ikke får oss til å gjøre det i 365 år slik Enoch gjorde, men noen av oss har vært i 70-årene og nedover. Du går fortsatt med Gud som Enok.

Og hvis du virkelig går i lyset, så blir du og Han den samme personen... Hans Visjon gjennom Kanalen av Hans Lys treffer deg, og du reflekterer Ham. Å, halleluja!!

Da er det ikke lenger du som lever, men Kristus lever i deg. Du er korsfestet for deg selv, men likevel lever du fortsatt. Men det er ikke du som lever, men Kristus lever og uttrykker seg gjennom deg. Og livet du nå lever i ditt kjøtt, lever du i troen på Guds Sønn. Hva var Hans åpenbaring? Han sa: Jeg er Guds Sønn. Så du lever etter den samme troen til Guds Sønn, hvis tro lever ut i ditt liv for deg, i deg, og gjennom deg...

Kolosserne 3:4 «*Når Kristus, som er (nåtid, som er) vårt liv, viser seg* (vi har sett Hans åpenbaring), *da skal vi vise oss med Ham i herlighet.*» I samme mening, verdi og vurdering.

Nå leter ikke resten av verden etter et budskap fra Gud. De venter på at Jesus skal komme, og plutselig er alt over, og de har fullstendig innsett at for at vi skal vise oss med Ham i herlighet, kom Hans herlighet, Hans meninger, Hans verdier og Hans dommer. Og det kom via en melding.

Du har lært å være som Kristus gjennom et budskap. Du har lært Guds dommer gjennom et budskap. Du lærte Guds verdier, måten å handle på, måten å oppføre seg på gjennom et budskap, skjønner du? Da viser du deg med Ham i dette budskapet, herligheten.

Så hvis vi viser oss når Han viser seg, manifesterer vi oss i vår sanne identitet når Han manifesterer seg i sin sanne identitet i denne timen. Og hvordan manifesterte han seg i denne timen? Ordet, Guds Doxa. Så sier Han at vi skal vise oss med Ham i herlighet, og derfor manifesterer vi den samme Doxa, mening, verdier og dom som Han har.

Med andre ord, vi skal manifestere oss når Han manifesterer seg med samme sinn som var i Kristus. (Den samme Glory – den samme Doxa). Da, hvis det er det samme sinnet, vil det være den samme holdningen som Han hadde til Sin Fars Ord.

Burde vi da ikke ha samme atmosfære i hjemmet vårt som Han ville hatt i sitt hjem?

Og i **1. Johannes 3:2** leser vi: *2 Elskede, nå er vi Guds sønner, og det viser seg ennå ikke hva vi skal bli; men vi vet at når han viser seg, skal vi bli som ham; for vi skal se ham som han er. 3 Og hver mann som har dette håpet i seg, renser seg selv, slik han er ren.*”

Da, hvis vi tror at når Han viser seg, skal vi være som Ham, ville ikke det skape en atmosfære rundt oss slik Han hadde? Det gjorde det med bror Branham fordi han var en ettergivende og lydig sønn.

Hvorfor ser vi da ikke det samme blant kirkene i dag? Burde vi ikke ha samme atmosfære i hjemmene våre som vi har i denne kirken, som er **Hans bønnehus** ?

Efeserne 3:20 *Nå til den som er i stand til å gjøre langt mer enn alt vi ber om eller tenker, etter den kraft (Energeo) som virker i oss...*

Og det ordet «**arbeider**» er oversatt fra det greske ordet **Energeo** {en-erg-eh'-o}, og det betyr å vise sin aktivitet, - å effektivt arbeide, og det snakker om energiene til den som utfører arbeidet. Med andre ord, du sier, vel, den personen gjør ingenting. Det du sier er: «Den personen er ikke særlig energisk.»

(Så vår egen forutbestemmelse springer ut fra Guds egen hensikt.) "...**forutbestemt etter hans hensikt**».

(Guds egen hensikt)... **hvor Han arbeider alt etter råd av egen vilje**". (Og dette ordet **arbeid** er også Guds **Energeo**. Og det betyr å vise seg frem.)

Derfor er det uttrykket til den som gjør arbeidet. Det er en effektiv, ivrig innsats på vegne av den den er rettet mot. Så, ser du, da er det ikke du som gjør arbeidet i det hele tatt, men bare å komme deg unna, og la Kristus leve livet ditt for deg. Det er Kristus i meg, håpet om herlighet.

Nå spør du kanskje: Hvordan kan jeg komme meg så langt ut av bildet at Gud kan leve livet mitt for meg? Vel, først og fremst er Han Ordet, og Han er Kjærlighet.

Nå sa Jesus Ånd **og Sannhet**, og **Mitt Ord**, sa han, **er Ånd og Liv**. Så Livet må styres av Ånden, og alt i samsvar med Guds Ord.

Det er den styrende agenten eller grensene vi har i å leve dette livet, nemlig at Guds Ord er vår kanal, og så lenge livet lever seg selv utenfor Ordets kanal, vet vi at det er Gud-Liv.

Nå, se, vi har folk som er veldig lovlige, og de sier, Ordet, Ordet, Ordet, og så har vi de som er veldig karismatiske, og de sier, Ånden, Ånden, Ånden.

Og likevel tar begge feil. Det er Ånden styrt av Ordet. Jesus sa at det måtte være både Ord og Ånd, Ånd og Sannhet.

Derfor bryr jeg meg ikke om noen sier til meg, Vel, jeg tror på Parousia, jeg tror på Guddommen. Lever du det slik du gjør? Lever du det du tror, at Gud faktisk ser på deg akkurat

nå? Leder Han livet ditt for deg, eller styrer du ditt eget liv for deg selv? Tror du virkelig på Guddommen? Far og sønn inkluderer ikke sønner.

For hvis du bare tror på Far og Sønn, kan du være en kirkesamfunnsperson, men Gud har barn, og han forventer at barna hans skal oppføre seg som Gud. Ok,

Og likevel tar begge feil. Det er Ånden styrt av Ordet. Jesus sa at det måtte være både Ord og Ånd, Ånd og Sannhet.

Og hva styrer Ordet? Kjærlighet, for Gud er kjærlighet. Ordet uten kjærlighet er legalistisk. Kjærlighet uten Ordet er i fare for begjær.

Men Gud er både Ordet og kjærligheten. Og han er Livet. Så vårt liv formes av Hans Ord og styres av Hans kjærlighet.

Galaterbrevet 5:6 *For i Jesus Kristus gir verken omskjæring noen nytte, eller uomskjæring;*

Det spiller ingen rolle om du er protestant, det spiller ingen rolle om du er katolikk, det spiller ingen rolle om du tror på denne eller den doktrinen. Hva forteller livet ditt? at du er en Guds sønn eller ikke? Men tro, som virker ved kjærlighet. Åpenbaring, som virker ved kjærlighet.

... men tro som virker ved kjærlighet. Åpenbaring, som virker ved kjærlighet. Skjeller du ut folk fordi de har feil doktrine? Eller prøver du med kjærlighet å få dem inn? Legg merke til at Paulus igjen forteller oss at vår tro virker ved kjærlighet.

Ordet for *arbeid* er det greske ordet *Energieo*, og det betyr energiser. Så kjærlighet gir energi til din åpenbaring, skjønner du? Det er ikke lenger noe mentalt for deg. Det er et liv for deg.

Det er det uttrykk handler om, å gi energi til det usynlige til å bli synlig. Vår tro, vår åpenbaring er energisk av kjærlighet.

Personlig erfaring med Gud 54-0724 s.43 Bror Branham sier: *Å, vi sier: «Vi har tro. Vi har kjærlighet.» Men hvis vi hadde kjærlighet, ville vi hatt tro, for det er...*

"Fullkommen kjærlighet kaster ut all frykt." Og når frykten er borte, er troen perfekt.

Apostelen Paulus sa: *«Vår tro virker ved kjærlighet.»* Derfor må vi først ha kjærlighet for å kunne bringe frem eller uttrykke vår tro.

Visdom versus tro 62-0401 73-2 *Disiplene fikk det sådd i seg, og så kom Ånden for å gi Ordet energi. Ser du?*

"Ikke ved makt, ikke ved makt, ikke ved visdom, ikke ved forståelse, ikke ved dette, ikke ved hint, men ved Min Ånd vil jeg gi Mitt Ord energi. Ved min ånd, sier Herren."

Det er troens Ords vann som gir energi til Guds Ord og får det til å virke,

1. Thessalonikerbrev 1:3 *Å huske uten å slutte* (Greit, slik er Paulus) *Å huske uten å opphøre ditt trossarbeid...* (ditt arbeid ut fra tro, ditt arbeid som er produsert og preget av troen som er din,)

... og kjærlighetens arbeid og tålmodighet i håp i vår Herre Jesus Kristus, i Guds og vår Fars øyne;

(Legg merke til, Paulus snakker om) *verk AV tro, og arbeid AV kjærlighet, og tålmodighet AV håp.*

Ordet "**OF**" betyr faktisk: "**Ut av**." Noe er ute av dette. Det betyr at det kommer fra det, og derfor kan vi lese det som *dine verk som springer ut eller springer ut fra din tro* (din åpenbaring), *og ditt arbeid som kommer frem som et resultat av kjærlighet, osv. Det er kjærligheten som skaper det. Kjærlighet er altså en energigivende kraft.*

Nå, ved å lese fra Wuest-oversettelsen, får vi en bedre forståelse for denne skriften.

1. Tessalonikerbrev 1:4 *Wuest: "Med uopphørlig minne om dine gjerninger som er skapt og preget av Troen* (Åpenbaringen) *som er din,* (med andre ord, *dine gjerninger var et uttrykk for din tro, et uttrykk for din åpenbaring)* *og ditt slit* (Se, Noahs åpenbaring var at det kommer til å regne, så hva var hans verk? Bygge en ark og preke for de fortapte.) *og ditt slit,* (dine anstrengte anstrengelser, det er det slit betyr.) *som er motivert og karakterisert av din guddommelige og selvoppofrende kjærlighet,*

Det er som en mor som bare ikke vil gi slipp på barnet sitt, selv om barnet kanskje ikke adlyder. Men fordi de elsker barnet, vil de ikke at barnet skal krysse veien uten foreldrenes hjelp.

"Med uopphørlig minne om dine verk produsert og preget av Troen som er din, (dine gjerninger var et uttrykk for din tro,) og ditt slit (dine anstrengte anstrengelser) som er motivert og preget av din guddommelige og selvoppofrende kjærlighet..."

... og din tålmodige utholdenhet under prøvelser, som finner sin kilde i ditt håp som hviler i vår Herre Jesus Kristus i Guds nærvær, ja Faderens."

(Legg merke til at Paulus forteller den samme kirken i Thessaloniki flere år senere når han skriver til dem igjen.) **2. THESSALONIKERBREV 1:2:** *Nåde være med deg, og fred, fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus.*

3 Vi er forpliktet til alltid å takke Gud for dere, brødre, slik det sømmer seg, fordi deres tro vokser enormt, og kjærligheten fra hver og en av dere overfor hverandre er rikelig;

Nå, det ordet veldedighet kalles kjærlighet i King James-bibelen, ok? Og kjærlighet uttrykkes alltid gjennom å gi. *For Gud elsket verden så mye at han* gjorde hva? *Han uttrykte det ved å gi sin enbårne Sønn*. Se, når du virkelig elsker noen, er du villig til å gå et steg videre og gjøre det du kan for å hjelpe den personen.

Paulus sa: *Deres tro vokser, og det vises i måten dere behandler hverandre på.*

Investeringer 63-0126 s:84 Jesus Kristus var Guds bilde. Han var det Gud, gjennom sin kraft, projiserte: **en kropp som ble kalt Sønnen** fordi Han var et menneske, og Han kom fra Gud. Og Han var så forpliktet til Gud at Han ikke syntes det var et ran at Han og Gud var samme person.

Er du så engasjert at du kan se Gud i alle aspekter av livet ditt? Eller har Han kanskje omtrent 90 % av livet vårt? Vel, da forplikter vi de resterende 10 % til Ham. Greit.

Og det var de, fordi Gud var Ordet, og Han var Ordet. I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud.

Og der kunne Gud ta sitt Ord uten noe, noen avbrytelse. Han gjorde stadig det Faderen ville ha gjort.

Og der kunne Ordet virke gjennom Ham der, inntil...? ... Han og far var ett. Det er det som...

*Og så tok Han det perfekte livet og alle våre synder, og la det på det perfekte livet, og Han døde, slik at vi avhoppere kunne **dø for oss** selv og bli født ovenfra, og Hans Ord kunne virke gjennom oss Guds verk.*

Husk nå, vi har allerede lest flere sitater hvor bror Branham selv siterer fra nettopp dette bibelverset og sier: *Han mente ikke det var ran å bli lik Gud*. Å bli. Så hvis Han kunne bli, var Han ikke den samme til å begynne med. Det står: *Han lærte lydighet av det han led*. Men *å bli den samme personen...*

Med andre ord, Jesus ble presset inn i det Ordet så mye at alt Gud gjorde, gjorde Han. Han kunne ikke gjøre annet enn det Gud viste ham å gjøre

Nå, for å bli den samme personen, viser det at han ikke var den samme personen til å begynne med.

Tross alt leser vi i Apostlenes **gjerninger 2:36**: *La derfor hele Israels hus vite med sikkerhet at Gud har gjort den samme Jesus, som dere har korsfestet, både til Herre og Kristus.*

Og så har vi folk som tror at det finnes to herrer, og de tror også. Noen av dem tror også at det finnes to Kristuser. Vel, hva med deg og meg da?

Greit. Hvis vi har samme salvelse av én ånd, blir vi alle døpt inn i én kropp, én mystisk kropp. Og mystisk betyr overnaturlig. Da er det ikke en stor Jesus som du kan se på motorveien der borte. De kaller det Touchdown Jesus. Du vet, han har hendene i været. Det er faktisk mystisk, overnaturlig. For hvorfor? Vi er alle samme familie, alle har samme liv, alle har de samme egenskapene.

Så, hvis Gud gjorde Ham til Herre og Kristus, var Han ikke det til å begynne med.

I sin preken **Super Sign** s. 78, sa bror Branham, *Nå, la meg fortelle deg. Alt utenom å bli født på nytt vil aldri nå Bortrykkelsen.*

Hører du det? Hvis du ikke blir gjenfødt, vil du ikke gå inn i bortrykkelsen. Du vil gå gjennom prøvelser.

Med mindre det finnes et livsspir inni deg, vil du gå til grunne. Du kan ikke reise deg igjen." Og derfor håper jeg du vil forstå hvorfor jeg stadig gjør deg oppmerksom på disse tingene.

For tross alt må vi alle gjøre rede for hva vi har gjort med dette store budskapet som Gud har gitt oss.

Og vet du hva du sier? Vel, jeg forsto det bare ikke. Vel, vet du hva? Du holdes ansvarlig fordi du hørte det. Og hvis du ikke gidder, hvis du bare spiller det og ikke lytter og studerer det, vil du bli holdt ansvarlig uansett. Ikke fordi Gud sendte en profet. Og så er vi reddet fordi vi spiller av et bånd. Det er en så latterlig uttalelse.

Jeg klarer bare ikke å forstå det. Hvis du ikke studerer det profeten sa, hvor mange forstår det da? De sier de forstår budskapet, men de forstår ikke engang læren som bror Branham lærte. De stiller spørsmål ved Guddommen, og de stiller spørsmål ved Åpenbaringsversene, Kommet. De stiller spørsmål ved alt dette. Bare se, det viser at de er i en religion. Det er det. Jeg mente ikke å bli opphisset av det, men det er det han sier her.

Hvis du ikke blir født på ny, hvis du ikke har Kristi liv i deg, ser du, betyr dette ordet ingenting for deg. Budskapet Gud brakte er bare babbel, babbel, babbel, fordi det ikke blir sugd inn i ditt indre vesen.

Han sa: *Hver og en av oss, både små og store, må stå til ansvar for det vi har gjort i kroppene våre.*

Har vi avvist doktrinen han brakte? Eller har vi omfavnet det og studert det? Husk, *studer for å vise at du har godkjent en arbeider som ikke trenger å skamme seg.*

Å kjempe om troen (55-0220 s.49). Legg merke til at Jesus sa så snart dette var gjort. Han sa til dem... Lytt til Hans ord,

Johannes 5:19. "Sannelig, sannelig sier jeg dere, Sønnen kan ikke gjøre noe i seg selv, annet enn det Han ser Faderen gjøre. Alt Faderen gjør, viser han Sønnen." Stemmer det?

Les det når du kommer hjem, det **femte kapittelet av Johannes**. Jesus sa: «**Jeg kan ikke gjøre noe i meg selv.**» Sa han sannheten? **Han måtte fortelle sannheten.** For å være Gud måtte Han fortelle sannheten.

Ordene hans var ufeilbarlige. Han sa: «**Jeg kan ikke gjøre noe i meg selv.**» Derfor **helbredet Han ikke én person i seg selv.** Han sa: «Jeg... **Faderen viser meg først, med et syn, hva jeg skal gjøre, så går jeg og gjør det.**»

Men de kaster ut denne delen av budskapet. De kan spille kassetten så mye de vil. Men det er ting han sa der inne som er veldig viktige for oss å forstå. For hvordan skal du bli som Ham? At du ikke gjør annet enn at Faderen viser deg først. Hvis du ikke tror at Jesus selv ikke var Gud, var det Gud som levde i ham og viste ham hva han skulle gjøre.

*Sannelig, sannelig sier jeg dere (**Johannes 5:19**), Sønnen kan ikke gjøre noe i seg selv; men **det Han ser Faderen gjøre; det gjør også Sønnen. Faderen arbeider, og jeg arbeider hittil.***

Derfor kunne man i de tidlige årene høre bror Branham si: Far og sønn og alt går til Trinity, hva som helst. Fordi Gud spilte rollen som Sønn for Sin Sønn, slik at Hans Sønn kunne reflektere det han så og bli en Sønn. Forstår du det? Gud som spiller ut rollen som en Sønn i sin Sønn gjennom visjon, og viser Sin Sønn hva han skal gjøre. Jeg skulle ønske jeg hadde en slik mentor da jeg vokste opp. Jeg skulle ønske jeg kunne sett Gud slik han gjorde.

Nå, altså, spørsmålet du sikkert tenker på nå, er: Hvordan blir jeg så ett med Gud at Hans liv kommer inn i meg og tar over mitt liv? Hvordan kan jeg komme meg ut av veien slik at Hans liv lever ut i meg?

Den eneste måten du kan gjøre det på, er ved Hans nåde. Jeg ville bare sagt: be til Gud om Hans nåde for å ta over ditt fartøy.

Romerne 5:1 Derfor å være rettferdiggjort ved tro, (husk nå, tro er en åpenbaring, noe åpenbart for deg. Så vi blir rettferdiggjort ved åpenbaring, og derfor) *har vi fred med Gud gjennom vår Herre Jesus Kristus...*

Du vet, som oftest når vi gjør ting vi angrer på, er det fordi vi egentlig ikke har Guds fred. Vi handler bare ut fra sinne, av ondskap, av reaksjon, men ikke av fred.

... vi har fred med Gud gjennom vår Herre Jesus Kristus: 2 Gjennom hvem har vi også tilgang gjennom tro (merk at åpenbaringen også gir oss tilgang) *til denne nåden* (så hva er denne nåden?) *hvor vi står*, (vel legg merke til at han fortsetter) *og gleder oss i håp* (oppriktig forventning) *om Guds herlighet* (Guds Doxa, meningen, verdiene, dommene).

3 Og ikke bare det, men vi ærer oss (det er ikke Doxa, det ordet Ære er kauchomai, som betyr å skryte, vi skryter) *også i trengsler: å vite at trengsel arbeider tålmodighet;*

4 Og tålmodighet, erfaring; og erfaring, håp: **5** Og håp skammer seg ikke; for **Guds kjærlighet** blir utkastet i våre hjerter av Den Hellige Ånd som er gitt oss.

Så trengsel arbeider tålmodighet. Når du har gått gjennom prøvelsene gang på gang, og så ser Gud tre inn på scenen, ta over dine behov. Det gir deg mer tro og mer trygghet, mer tillit. Ok?

Vår oppriktige forventning gjør at vi ikke skammer oss. Og vår oppriktige forventning springer ut av tro, «*for det gjenstår tro, håp og kjærlighet, og den største av disse er kjærlighet.*»

Tro er åpenbaringen, og håp er den oppriktige forventningen som kommer ut av vår åpenbaring, for hvis du virkelig har noe åpenbart for deg, kan du ikke unngå å oppriktig forvente at det skal føre til det det sier, og når du virkelig forventer, skammer du deg ikke, og den forventningen bygger opp en energi.

Og den energien kan ikke annet enn å begynne å gi av seg selv, og det er det kjærlighet er, et ytre uttrykk for åpenbaringen satt i handling av energien som produseres av åpenbaringen som kommer frem i forventning.

Hvordan kan vi ha Guds sinn uten Hans Ånd? Det er det åpenbaring handler om. Gud er Ordet, så Han gir oss sitt Ord ved å åpenbare det for oss.

Kristus er mysteriet 63-0728 P:124 Bror Branham sier: *Den nye fødselen er Kristus, er en åpenbaring.*

Vel, det er en fangst. Den nye fødselen er en åpenbaring. Gud har åpenbart. Det er ikke noe fysisk. Å, åndelig. Jeg kan ikke snakke i tunger, men jeg kan late som jeg kan. Men de oppfører

seg som, vel, jeg skjønner det, for nå snakker jeg i tunger. Eller jeg øver på å rulle tungen deres nok ganger, så sier de at de kan gjøre det riktig.

Eller jeg hører på noen andre, og jeg bare, som om jeg kjente en bror, han ble oppdratt som United Pentecostal. Og han sier, når pinsevekkene ber, sier de. Han sa de bare spør om en motorsykkel. Si, Hyundai, Mercedes, Kawasaki, Datsun, du vet. Og derfor ber de Gud om noe som er alt de kjenner til. Men

Den nye fødselen er Kristus, er en åpenbaring. Gud har åpenbart dette store mysteriet for deg, og det er den nye fødselen.

Nå, hva skal du gjøre når du samler hele den gruppen, hvor åpenbaringen er i perfekt harmoni, og Gud uttrykker den gjennom sitt ord gjennom de samme handlingene, de samme tingene som Han gjorde, og gjør Ordet synlig?

Å, om kirken bare visste sin posisjon. Det vil det en dag. Så vil bortrykkelsen forsvinne når den vet hva den er. Nå, legg merke til det. Du sier, "Bror Branham, men det er ikke..." Å ja, det er det også. Det er sannheten.

Er det derfor vi har dratt til steder du aldri har hørt om, for å undervise i Kristi lære? For jeg vet at når kirken kjenner sin posisjon, sa han, vil vi dra hjem.

Kristus er mysteriet 63-0728 P:12 Se, Kristus i deg gjør Ham til sentrum i Livets åpenbaring. Ser du? Kristi liv i deg gjør Ham til sentrum for åpenbaringen.

Kristus i Bibelen gjør Bibelen til en fullstendig åpenbaring av Kristus. Kristus i deg gjør deg til den fullstendige åpenbaringen av det hele. Ser du, hva prøver Gud å gjøre? Hva er den nye fødselen da?

Du sier: «Vel, bror Branham, hva er den nye fødselen?» Det er Jesu Kristi åpenbaring personlig til deg.

Hva var åpenbaringen av Jesus Kristus? Jeg og min far er ett. Jeg er ikke Gud. Jeg er Guds sønn. Kan du si det? Jeg er Guds Sønn. Kan du si at jeg og min far er ett?

Du sier: «Vel, bror Branham, hva er den nye fødselen?» Det er Jesu Kristi åpenbaring personlig til deg.

Amen. Ser du? Ikke du ble med i en kirke, du håndhilste; Du gjorde noe annerledes, du sa en trosbekjennelse; Du lovet å leve etter en regelbok; men Kristus, Bibelen... Han er Ordet som ble åpenbart for deg. Og uansett hva noen sier, hva som skjer, så er det Kristus.

Pastor, prest, hva det enn måtte være... **Det er Kristus i deg. Det er åpenbaringen kirken ble bygget på.**

1 Korinterbrev 2:11 For hva vet menneskets ting, unntatt menneskets ånd som er i ham? Slik kjenner ingen menneskets ting, **men Guds ånd** kjenner.

Så du forstår ikke engang hva jeg sier. Hvis du ikke blir gjenfødt, kan du ikke forstå Ordet.

12 Nå har vi ikke mottatt verdens ånd, men **ånden som er av Gud; slik at vi kan kjenne til de tingene som er gitt oss fritt av Gud.**

13 Hvilke ting vi også taler, ikke med ord som menneskets visdom lærer, men **som Den Hellige Ånd lærer; ved å sammenligne åndelige ting med åndelige.**

14 Men det naturlige mennesket tar ikke imot Guds Ånds ting; for det er dårskap for ham; og han kan heller ikke kjenne dem, fordi de er åndelig oppfattet.

15 Men den som er åndelig dømmer alle ting, men han selv dømmes ikke av noe menneske.

16 For **hvem har kjent Herrens sinn, for at han skal lære ham? Men vi har Kristi sinn.**

Så du skjønner, Gud vil plassere sitt sinn, sine tanker i deg, slik at du skal leve.

Bror Branham, som argumenterte for troen 55-0220E P:66, sa Jesus: «**Om ikke et menneske blir født på nytt, kan han ikke se riket.**» **Du kan ikke forstå det.**

Det er en mystisk, mytisk ting helt til du blir født på ny. Der kommer selve Guds liv inn i deg. Evig, evig liv, Zoe, Guds eget liv kommer i deg, og da er du en del av Gud.

Du er en Guds sønn eller en Guds datter. Og så ser du som Gud ser. Du tror slik Gud tror. Og hvordan er det mulig? Fordi du har Kristi sinn, fordi du har Guds ånd i deg.

Se, jeg står ved Døren 58-0617 P:2 Vi blir så jordbundne med vår begrensede måte å tenke på til Hans store, uendelige sinn til vi bare får satt opp en liten kurs, og vi føler at det går helt fint.

Men hvis vi bare kunne se og se slik Gud ser, hvor annerledes ville ikke ting sett ut og vært for oss.

Ser jeg gjennom disse øynene med Guds ord som filter? Greit. Uten dine fysiske briller er alt en uklarhet. Men når du legger Guds ord foran øynene dine, blir alt krystallklart.

Derfor ba Jesus slik han gjorde i **Johannes 17**. Han sa:

Johannes 17:11 *Og nå er jeg ikke lenger i verden, men disse er i verden, og jeg kommer til deg. Hellige Far, behold i ditt eget navn dem du har gitt meg, så **de kan bli ett, slik vi er.***

Og hvordan kan det ha seg at vi kan være Ett, altså på samme måte som Jesus og Hans Far var Ett?

Jesus sa i **Johannes 17:14**: *Jeg har gitt dem ditt ord; og verden hatet dem, for de er ikke av verden, slik jeg ikke er av verden.*

Jesus forteller oss at vi blir ett med Gud gjennom det samme Ord som Han ble ett med Gud. **Johannes 17:20** *Jeg ber heller ikke bare for disse, men også for dem som skal tro på meg gjennom deres ord;*

21 *For at **de alle skal være ett; slik du, Far, [er] i meg, og jeg i deg, for at de også skal være ett i oss,** så verden skal tro at du har sendt meg.*

22 *Og **den ære du ga meg har jeg gitt dem; for at de skal bli ett, slik vi er ett:***

Derfor er det svært tydelig at vi er ett ved å motta det samme Ordet, som bringer oss til samme Herlighet eller samme sinn som Faderen.

*Og **den ære du ga meg, har jeg gitt dem; for at de skal bli ett, slik vi er ett:***

Innhøstingstid 641212 87034 Jesus sa: «*For at de skal bli ett, Far, slik du og jeg er ett.*»

Ikke at en mann skal være over noe. Det vil aldri fungere. Ett kirkesamfunn ønsker å ta over det andre, og én mann over det andre.

Men at du kan bli ett med Gud, slik Kristus og Gud var ett; det er det bønnen handler om. Det... **Han var Ordet, og Jesus ba om at vi måtte være Ordet, som reflekterte Ham.**

Det er Hans bønn om å bli besvart. Ser du hvordan Satan skrupliserer det opp i det kjødelige sinnet? Men det var ikke Jesu bønn i det hele tatt, at vi alle skulle samles og alle ha en bestemt trosbekjennelse og så videre.

*Hver gang de gjør det, går de lenger og lenger bort fra Gud. **Han vil at vi skal være ett med Gud, og Gud er Ordet.***

Husk, han sa at du kanskje er en. Æren du har gitt meg, skal jeg gi deg. Bror Branham sa: Det er ordet. Det er ordet. Det står rett der.

Hver enkelt i sitt hjerte må være den som er sammen med Gud.

Guddommelig kjærlighet 57-0305 s.12 Bibelen sa: «At Gud elsket verden slik at Han ga sin enbårne Sønn.» Nå, Guds kjærlighet til verden, og Gud er kjærlighet.

Og når Gud projiserte seg selv til verden for å frelse verden, kunne det ikke finnes noe annet enn suveren nåde til å frembringe en Frelser. Når Gud elsker, må noe fungere.

Og Gud elsket verden så høyt at en guddommelig frelser viste seg; Hans nåde ga den Frelseren. Det var på grunn av Hans kjærlighet at denne Frelseren ble født.

Nå, i den dagen vi lever og i alle dager, ble vi født til å være Guds sønner og døtre. Vi er Guds etterkommere.

Og som Guds avkom, er det noe ved oss som tror på Gud. Det er noe i deg som roper etter noe.

Se 63-0428 P:56 Pharaoh hadde ikke dette potensialet. Han ble tilbudt det, men takket nei. Og når han nektet, klarte han ikke å fokusere.

Ingen mann, etter at han har avvist Guds Ord, kan noen gang fokusere på det, fordi du nektet Ordet som bringer deg i forhold til Kristus.

Det stemmer. Så... Men Moses så ut av dette vinduet. Han trodde på det. Hvorfor? Moses så med tro. Slik så Moses ut. Nå, hør nøye på denne kommentaren. Tro... Ikke glem å skaffe dette nå.

Troen er laget for å se (Åpenbaringen), **for å se hva Gud vil og ønsker.** Det finnes ingen kunnskap som kan gjøre det. **Troen alene** (bare åpenbaringen) **er designet og gitt til menneskeheten for å finne ut hva Guds vilje er.** Og du tar troen du har, og fokuserer ikke på Ordet, så lar du det være, du har feil tro.

Men når din Gudgitte tro fokuserer deg med Guds ord, er du rett på linje og nullstillet. Å, herregud. Gud hjelpe oss denne timen, den store timen vi lever i.

Tro, designet for å se hva Gud vil. Hvordan ser du det? Gjennom kameraet til Hans Ord, Hans løfte. Dette er en fullstendig åpenbaring av Jesus Kristus.

Hvorfor gråte 63-0714M P:65 Nå, se hva som skjer nå. Moses så dette gjennom et syn, og Farao sa: «Dette er stort.» Gud sa: «Det er en avskyelighet.» Så Gud...

Moses valgte det Gud sa. Legg merke til at **troen ser det Gud vil at du skal se.** Ser du? **Troen ser det Gud ser,** og resonnering og sanser ser det verden vil at du skal se.

La meg stoppe her. Vet du, jeg beklager, men dette er spesielt for dere, barn, fordi dere har mye gruppepress på skolen og sånt.

Og så tenker du, Vel, hvis jeg bare følger med de andre barna og gjør det de gjør og kler meg som de gjør og oppfører meg som de gjør, så kommer jeg til å klare meg. Nei, du skal til helvete. Beklager. Du kommer til å bli forbrent, og det kan være veldig, veldig snart at du blir brent. Du skal til helvete. Det er ikke mer om det. Med mindre du angrer og blir født på ny. Det er det. Det er det.

Du kan smile så mye du vil. Du smiler lurt til Gud fordi det er Guds ord, ok? Så dere bør høre godt etter, og dere må få orden på livene deres, for han kommer ikke for alle i meldingen. Det er 2,5 millioner mennesker i budskapet i dag, og bror Branham sa at *det var 2 1/2 millioner mennesker som fulgte Moses*. Og alle døde i villmarken bortsett fra to. Joshua og Caleb. Selv Moses gikk ikke over. Greit, det gjorde han, år senere. Men Gud straffet ham ved å ikke la ham se hva han hadde brukt hele livet på å se frem til.

Hvor mange av dere har gledet dere til å komme dere ut herfra, men hvor mange kommer til å savne det? Hvor mange kommer til å savne det fordi du ikke vil gi Ham livet ditt? Du vil ikke overlate livet ditt til Ham. Du må gjøre dette, må gjøre det, må fokusere på dette, fokusere på det andre i stedet for å fokusere på Ordet. Nå,

Moses valgte det Gud sa. Legg merke til at troen ser det Gud vil at du skal se. Ser du? Troen ser det Gud ser, og resonnering og sanser ser det verden vil at du skal se.

Så du kan gå den veien. Jeg bryr meg ikke. Vet du hva? Jeg bryr meg egentlig ikke. For hvis du går den veien, altså, jeg bryr meg om deg som person, men jeg kommer ikke til å stå i veien for deg. Hvis du vil leve som verden, kommer du til å dø som verden, punktum. Hvis du vil leve som Kristus, vil du leve evig.

Legg merke til, begrunnelse. "Hvorfor, det er bare menneskelig sans; Det er den eneste grunnen til at det er slik. Vel, er ikke dette like bra?" Ser du?

Det er bare akkurat når du bruker de sansene, noe som er i strid med Ordet (Ser du?), da er det det verden vil at du skal se.

Men tro ser ikke på det; tro ser på hva Gud sa. Ser du, ser du? Du kaster ned grunner.

Jesaja 42:19 Hvem er blind om ikke min tjener? (Kan du forestille deg å ha en tjener som er blind *eller døv som budbringer jeg sendte?* (Kan du forestille deg å ha en budbringer som er døv?) *Hvem er like blind som han som er perfekt?* (Vel, vent litt. Hvordan kan han være blind og perfekt,) *og blind som Herrens tjener?*

NIV sier: *Hvem er blind som min tjener, og døv som budbringeren jeg sender? Hvem er blind som den som er **betrodd** meg, blind som Herrens tjener? Du har sett mye, men har ikke lagt merke til det. Ørene dine er åpne, men du hører ingenting. Du behaget Herren for rettferdighetens skyld, for å gjøre Hans lov stor og herlig.*

Jeg husker at bror Vayle fortalte meg for mange år siden at han hadde en venn. Og vennen hans hadde en spesiell evne til å gå om bord på et fly der folk var, eller gå på restaurant hvor musikken dundret og sånt, og bare stenge det ut.

Du vet, da jeg spilte fotball, lærte jeg å blokkere alle snøballene, og alle appelsinene og alt annet som prøvde å distrahere meg. Som en ekstra bonus blokkerte jeg alt ut. Hvis du spiller golf, vet du at du blokkerer ut alle distraksjoner. Derfor er det ikke passende at folk snakker når du skal gjøre deg klar til å svinge. Du bare. Men du blokkerer alt ute bortsett fra formålet ditt, ok?

Det er det Gud vil at vi skal gjøre som kristne. Steng ute verden. Blokker ut alt tullet. De barna du går på skole med kommer til å dø. De kommer til å gå gjennom prøvelser, hver eneste en av dem. Hver eneste en av dem. Med mindre de blir født på ny.

Total Deliverance 59-0712 s. 55-56 *Jesus var fullstendig, totalt menneske. Han kunne gråte som en mann. Han kunne spise som en mann. Han kunne bli som en mann.*

*Han var fullstendig, totalt menneske i sitt fysiske vesen. Og i Hans Ånd var Han fullstendig, totalt Gud, så **Han gjorde sitt kjøtt underdanig for Ånden som var i Ham.***

Du skjønner, Han ble fristet på alle måter, akkurat som oss. Han var et menneske, ikke en engel. Han var en mann. Han hadde ønsker og fristelser akkurat som oss. Bibelen sa at Han gjorde det.

Han var et menneske, ikke en engel over fristelser. Hebreerne 1 sa at Han var...
Hebreerne 1:4 sa at *Han ble gjort lavere enn englene.*

Han var menneske, fullstendig menneske, slik at Gud tok et fullstendig menneske for å bringe fullstendig frelse; og Han fylte Ham med sin Ånd; Den Hellige Ånd var i Ham uten mål.

*Og Han ble fristet som oss. **Og Han var fullstendig Gud.** Han beviste det da Han vekket de døde, da Han stoppet naturen, de brølende havene og de mektige vindene.*

*Når Han talte til trærne og lignende, adlød de Ham. **Han var Gud inni seg.***

*Og Han kunne ha vært menneske, for **Han var menneske, men Han overga seg fullstendig***

og fullstendig som menneske til Guds hender for Guds tjeneste. Og Han er vårt eksempel.

Vi er menn og kvinner. Vi er også kristne. Hvis Han er vårt eksempel, la oss fullstendig overgi oss til Den hellige ånds hender, slik at vi kan bli undersåtter av Guds rike. Han var helt klart mann;

Han var fullstendig Gud, men Han overga sine naturlige deler og sine fysiske deler, og sin egen tenkning, og sin egen handling, og sine egne bekymringer, og «jeg gjør bare det som behager Faderen.» Der er du. Fullstendig levert fra mennesker... Prestene kom til Ham, de store mennene, og sa: «Rabbi Så-og-så», og prøvde å bestikke Ham til deres tilhørigheter og kirkesamfunn, men Han ble fullstendig befridd fordi Han stolte på Gud. Sa ikke salmisten: «Du skal frelse Ham, for Han har stolt fullt og helt på meg»? Ser du?

Jesus var så forpliktet til sin Far at Han ikke gjorde annet enn det Gud viste Ham å gjøre. Kan du gjøre det? Kan du si til Gud: Vil du at jeg skal gjøre dette eller dette? Vis meg i ditt ord. Han talte ikke annet enn det Gud befalte ham å si. Han lærte ingen lære annet enn den læren Gud ga ham å lære, og han gjorde ikke sin egen vilje, men viljen til ham som sendte ham.

Og hvis vi forstår at det er Gud som arbeider i deg for å ville og handle, underkaster vi oss Hans vilje slik at vi kan gjøre?

La oss bøye hodet i bønn.

Nådige Far, vi er så takknemlige for ditt ord i dag. Og vi ber bare, Far, om at vi på en eller annen måte kan overgi livene våre, hver eneste bit, til Ham. Hvis vi bare tar ett minutt av gangen. Det er alt du trenger fra oss.

Bare hjelp oss gjennom det første minuttet, så gjennom det andre minuttet, så gjennom det tredje minuttet. Og til slutt vil selve Kristi liv reflekteres i oss på en slik måte at vi kommer hjem. I Jesu navn ber vi. Amen. Amen.